

SONY COMPUTER ENTERTAINMENT EUROPE KONTRA BIZOTTSÁG

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (harmadik tanács)

2005. március 18.*

A T-243/01. DEP. sz. ügyben,

a **Sony Computer Entertainment Europe Ltd** (székhelye: London [Egyesült Királyság], képviseli: P. De Baere ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselet: M. R. Wainwright, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

az Elsőfokú Bíróság T-243/01. sz., Sony Computer Entertainment Europe kontra Bizottság ügyben 2003. szeptember 30-án hozott ítéletéhez (EBHT 2001., II-4189. o.) kapcsolódó, költségek megállapítása iránt benyújtott kérelme tárgyában,

* Az eljárás nyelve: angol.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (harmadik tanács),

tagjai: M. Jaeger tanácselnök, J. Azizi és E. Cremona bírák,

hivatalvezető: H. Jung,

meghozta a következő

Végzést

Tényállás és eljárás

- ¹ A T-243/01. sz., Sony Computer Entertainment Europe kontra Bizottság ügyben 2003. szeptember 30-án hozott ítéletében (EBHT 2003., II-4189. o., a továbbiakban: az alapügyben hozott ítélet) az Elsőfokú Bíróság megsemmisítette az egyes árucikkeknek a Kombinált Nómenklatúra szerinti besorolásáról szóló, 2001. július 10-i 1400/2001/EK bizottsági rendeletet (HL L 189., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 12. kötet, 42. o.; helyesbítés: HL L 191., 49. o.), amennyiben a rendelet a mellékletében található táblázat 1. oszlopában megnevezett konzolokat a 9504 10 00 KN-kód alá, a kísérő CD-ROM-ot pedig a 8524 39 90 KN-kód alá sorolta be; az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezte a költségek viselésére.

- 2 2004. március 10-i levelével a felperes értesítette az alperest arról, hogy a megtérítendő költségek teljes összege, az ügyvédi költségeket és egyéb kiadásokat is beleértve, 157 862,50 euró.
- 3 2004. március 24-i levelével az alperes közölte a felperessel, hogy ez az összeg jóval meghaladja az igazolható költségeket. Az alperes 51 000 euro megtérítését javasolta (50 000 eurót az ügyvédi költségekre és 1000 eurót az egyéb kiadásokra).
- 4 2004. március 30-i levelében foglalt válaszával a felperes közölte az alperessel, hogy a javasolt összeg elfogadhatatlan számára.
- 5 Az alperes 2004. április 16-i levelével válaszolt, amelyben fenntartotta a 2004. március 24-i levelében kifejtett álláspontját.
- 6 A felperes az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 92. cikkének 1. §-a szerint a megtérítendő költségek megállapítására irányuló kérelmet nyújtott be, amely 2004. május 5-én érkezett az Elsőfokú Bíróság Hivatalához.

A felek kérelmei

- 7 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság a Bizottság által számára megtérítendő költségek összegét 157 862,50 euróban állapítsa meg.

- 8 A Bizottság azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtérítendő költségek összegét 51 000 euróban állapítsa meg.

Indokolás

A felek érvei

- 9 2004. március 10-i levelében, amelyben a felperes a költségek megállapítása iránt benyújtott kérelmére hivatkozik, a felperes a következő bontásban mutatta be költségeit:
- ügyvédi munkadíj: 600,5 munkaóra, amelyből 276,5 órát 325 eurós óradíjjal ellentételezett ügyvédek, 312 órát 200 eurós óradíjjal ellentételezett ügyvédek és 12 órát egy 175 órás munkadíjjal ellentételezett ügyvéd végzett;
  - utazási költség: 650 euró;
  - szállásdíj (4 személyre): 600 euró;
  - külső bemutató költségei (anyag és támogatás): 1500 euró;

– fénymásolási költségek és az expressz postaszolgálat díja: 750 euró.

- 10 A felperes kiemeli az ügy közösségi jog szempontjából való jelentőségét. Az alapügyben hozott ítéletben az Elsőfokú Bíróság először talált elfogadhatónak egy, a tarifabesorolás megsemmisítésére irányuló keresetet. Az ítélet megállapítja azokat az előfeltételeket, amelyek fennállása esetén magánszemélyek megtámadhatják a hasonló rendeleteket, és így az ítélet a jövőre nézve precedenst teremt. Ezt meghaladóan az ítélet hozzájárul a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) által bevezetett Kombinált Nomenklatúra (KN) és különösen a 3. b általános rendelkezés jobb megértéséhez. Az Elsőfokú Bíróság ezenkívül először értelmezte a KN 84. és 85. árucsoportja XVI. áruosztályának 1. p kiegészítő megjegyzését.
- 11 A felperes szerint az alapeljárás olyan nehézségeket vetett fel, amelyek a rendeletek érvényességének a magánszemélyek által benyújtott keresettel való megtámadhatóságára vonatkozó összetett és korlátozott ítélkezési gyakorlatból adódtak. Ezt meghaladóan az ügy további nehézségeket jelentett, mivel a kérdéses KN-kódok és a KN általános rendelkezéseinek értelmezése tekintetében nem létezik ítélkezési gyakorlat, illetve csak korlátozott mértékben. Végül az Elsőfokú Bíróság a felperesnek feltett, a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó kérdései összetettek voltak, és a nemzetközi védjegyek kimerítése tekintetében kiegészítő elemzést kívántak.
- 12 A felperes egyébként azon az állásponton van, hogy az alapeljárás által megkívánt munka mennyisége igazolja a kért költségeket. Először is: a korábbi ítélkezési gyakorlat alapján, amely szerint a tarifabesorolás megtámadása nem volt lehetséges, elengedhetetlen volt a jelen ügy és az azt megelőző, a tarifabesorolások megsemmisítésére irányuló, magánszemélyek által benyújtott kereseteket elfogadhatatlannak nyilvánító jogesetek közti különbségek kidolgozása. Másodsorban: mivel a kérdéses KN-kódokra és a KN 3. b általános rendelkezésére irányuló ítélkezési gyakorlat nem volt túl kiterjedt, értelmezni kellett őket, és meg kellett vizsgálni ezen KN-kódok fejlődését és történetét. Sőt a felperes azt állítja: analógiát kellett

felállítania más bíróságok ítélkezési gyakorlatával, és a 9504 KN-kódnak a Vámigazgatások Világszervezetének (WCO) Harmonizált Rendszer Bizottsága általi értelmezésére hivatkozik. Harmadsorban: az Elsőfokú Bíróságnak a felpereshez intézett, a Playstation®2 konzol logójának figyelembevételére és a szellemi tulajdonjogok által biztosított védelmére vonatkozó kérdései kiegészítő kutatásokat igényeltek.

- 13 Ami pedig az ebben az ügyben felmerült egyéb költségeket illeti, azok alapvetően a Playstation®2 konzol szóbeli szakaszban történő bemutatásához felkért szakértő bevonásának szükségességéből adódtak.

- 14 Végül a felperes előadja, hogy az alapeljárás hatalmas pénzügyi érdeket képvisel. A megtámadott rendelet kibocsátásának következményeként a nemzeti vámhatóságoknak a felperes javára kibocsátott kötelező vámtarifa-felvilágosítása érvénytelenné vált. A felperes vonatkozásában ezen intézkedés pénzügyi hatása több mint 50 millió euróra becsülhető.

- 15 Az alperes mindenekelőtt azt emeli ki, hogy a felperes túlbecsüli az alapeljárás jelentőségét, mivel az ítélet csak a jelen ügyre vonatkozik, és nincs általános jelentősége. Az Elsőfokú Bíróság ugyanis elutasította a felperes első érvét, amely szerint a Playstation®2 konzolhoz hasonló automatikus adatfeldolgozó gép nem sorolható a 9504 vámtarifaszám alá. Az Elsőfokú Bíróság csak azt állapította meg, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor e konzol besorolásánál a 3. b általános rendelkezés szerint azt a funkciót vette figyelembe, amely a konzol lényegi jellegzetességét adta.

- 16 Az ügy nehézsége tekintetében az alperes leszögezi, hogy noha az ügy számos érdekes kérdést vetett fel egy rendelet érvényességének magánjogi jogi személy általi megkérdőjelezése és a KN értelmezése tekintetében, és ezek az értelmezési kérdések lényegükben nem különböznek az Elsőfokú Bíróság előtt más jogesetekben felvetett kérdésektől.

- 17 Az alperes azon az állásponton van, hogy az ügy által megkívánt munka mennyisége nem igazolja a 600 munkaórát kitevő ügyvédi tevékenység díjainak megfizetését. A 200 órát kitevő becslés közelebb áll a valósághoz.

- 18 Az alperes előadja, hogy helyzete nem teszi lehetővé, hogy a felperesnek a jogvita kimeneteléhez fűződő pénzügyi érdekeire vonatkozó becslései tekintetében nyilatkozzék.

- 19 Végül az alperes vitatja a felperesnél felmerült költségek mértékét. Az összeg szerinte túlságosan magas, különösen mivel az Elsőfokú Bíróság úgy határozott, hogy „egyelőre” nem ad helyt a felperes által előterjesztett, a Playstation®2 konzol szóbeli szakaszban történő technikai bemutatására vonatkozó kérelemnek. Erre a bemutatóra ezért nem került sor.

- 20 Az alperes ebből arra következtet, hogy ügyvédi munkadíjra 50 000 euró, illetve a felmerült költségekre 1000 euró minden tekintetben megfelelő.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

Általános megjegyzések

- 21 Az eljárási szabályzat 91. cikkének b) pontja szerint megtérítendő költségeknek kell tekinteni „a feleknél az eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségek [et], különösen az utazási és tartózkodási költségek[et], valamint a meghatalmazottak, tanácsadók vagy ügyvédek díjazás[át]”. E rendelkezésből következik, hogy csak azok a költségek téríthetők meg, amelyeket az Elsőfokú Bíróság előtti eljárással kapcsolatban merültek fel, és amelyek e tekintetben szükségesek voltak (lásd a T-38/95. DEP. sz., Groupe Origny kontra Bizottság ügyben 2002. január 24-én hozott végzés [EBHT 2002., II-217. o.] 28. pontját és a T-226/00. DEP. sz. és T-227/00. DEP. sz., Nan Ya Plastics kontra Tanács ügyben 2003. március 6-án hozott végzés [EBHT 2003., II-685. o.] 33. pontját).
- 22 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a költségekkel kapcsolatos közösségi rendelkezések hiányában az Elsőfokú Bíróság szabadon értékelheti az eset körülményeit, ezen belül figyelembe veheti a jogvita tárgyát és jellegét, a közösségi jog szempontjából való jelentőségét, illetve az ügy nehézségét, az ügyben részt vevő meghatalmazottaktól és tanácsadóktól megkívánt munkaráfordítást, valamint a feleknek az üggyel összefüggő gazdasági érdekeit (lásd az Elsőfokú Bíróság T-2/93. DEP. sz., Air France kontra Bizottság ügyben 1995. március 8-án hozott végzésének [EBHT 1995., II-533. o.] 16. pontját, a T-64/99. DEP. sz., UK Coal kontra Bizottság ügyben 2001. szeptember 19-én hozott végzésének [EBHT 2001., II-2547. o.] 27. pontját és a T-251/00. DEP. sz., Lagardère és Canal+ kontra Bizottság ügyben 2004. december 7-én hozott végzésének [EBHT 2004., II-4217. o.] 23. pontját). E tekintetben a közösségi bíróságnak az elvégzett munka értékének megítélésére vonatkozó lehetősége a benyújtott információk pontosságától függ (lásd a T-120/89. DEP. sz., Stahlwerke Peine-Salzgitter kontra Bizottság ügyben 1996. november 8-án hozott végzés [EBHT 1996., II-1547. o.] 31. pontját és a T-337/94. DEP. sz., Enso-Gutzeit kontra Bizottság ügyben 2000. március 15-én hozott végzésének [EBHT 2000., II-479. o.] 16. pontját).
- 23 Hasonlóképpen állandó ítélkezési gyakorlat, hogy a közösségi bíróság nem állapíthatja meg azokat a díjakat, amelyekkel a felek saját ügyvédeknek tartoznak; a közösségi bíróságnak azt az összeget kell megállapítania, ameddig a költségek

viselésére kötelezett féltől még követelhető a javadalmasítás megtérítése. A költségek megállapítása iránt benyújtott kérelemről való döntés során az Elsőfokú Bíróságnak sem az ügyvédi díjazást meghatározó nemzeti díjtáblázatot, sem az érintett fél és meghatalmazottai, valamint tanácsadói közötti esetleges díjmegállapodást nem kell figyelembe vennie (lásd a Stahlwerke Peine-Salzgitter kontra Bizottság ügyben hozott, a 22. pontban hivatkozott végzés 27. pontját és a UK Coal kontra Bizottság ügyben hozott, a 22. pontban hivatkozott végzés 26. pontját).

A jelen ügyre való alkalmazás

- 24 A jelen ügy megtérítendő költségeinek összegét ezen feltételek alapján kell meghatározni.
- 25 Ami először is a jogvita tárgyát és jellegét, valamint a közösségi jog szempontjából való jelentőségét illeti, az Elsőfokú Bíróság először nyilvánított elfogadhatónak egy, a tarifabesorolás megsemmisítésére irányuló, az EK 230. cikk negyedik bekezdése alapján benyújtott keresetet. Az ítélet először állapítja meg azokat az általános feltételeket, amelyek fennállása esetén magánszemély megtámadhatja a Bizottságnak az áruk KN-be történő besorolását megállapító rendeleteit. E tekintetben azt is figyelembe kell venni, hogy a jelen ügyben az elfogadhatóság egészen különleges körülményeken alapult, amelyek egy sor különböző jellegű, a felperes által szolgáltatott adat és útmutatás alapján kerültek megállapításra.
- 26 Ezenkívül az ítéletből következik, hogy az alapügyben való döntéshez az Elsőfokú Bíróságnak először kellett megvizsgálnia egy „játékkonzol” KN-be való besorolásának kérdését, amely számos általános jelentőségű, összetett értelmezési kérdés megoldásához vezetett, különösen ami bizonyos általános rendelkezések, számok és alszámok, valamint a KN árucsoportjaihoz és áruosztályaihoz kapcsolódó megjegyzések értelmezését illeti.

- 27 Másodsorban: ami az ügyvédek munkaráfordítását illeti, amelyet a kérdéses eljárás szükségessé tehetett, először is meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a kereset elfogadhatóságának kérdése kiegészítő munkát tett szükségessé. A felperesnek annak bizonyítására, hogy a megtámadott rendelet közvetlenül és személyében érintette őt, nagyon részletesen, számos különböző és kidolgozott érveléssel kellett bemutatnia helyzete különleges jellegét. Ehhez többek között a felperes kiegészítő kutatásaira is szükség volt, különösen azért, hogy válaszolni tudjon az Elsőfokú Bíróságnak a Playstation®2 konzol és az egyéb játékkonzolok közötti különbségre vonatkozó kérdéseire.
- 28 Az elfogadhatóság kérdése így szokatlan mértékű ügyvédi tevékenységhez vezetett. Ami pedig különösen a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó információ megadását illeti, a felperes ugyanahhoz a vállalkozói csoporthoz tartozik, mint a kérdéses termék előállítója és szellemi tulajdonjogainak birtokosa. Ezen információ rendelkezésre bocsátása ezért a felperes ügyvédei munkaráfordításának csupán egy részét igazolja.
- 29 A kereset megalapozottsága tekintetében emlékeztetni kell arra, hogy a felperes érveinek legnagyobb részét megalapozatlannak találták.
- 30 Harmadsorban: ami a felperesnek a jogvitával összefüggő gazdasági érdekeit illeti, az Elsőfokú Bíróság nincs abban a helyzetben, hogy felülvizsgálja a felperes által érvényesített összeget, mert nem kapott semmilyen pontos adatot e tekintetben. Mindenesetre meg kell állapítani, hogy a Playstation®2 konzol a Közösségen belül nagy mennyiségben kerül értékesítésre.
- 31 A felperes nem szolgáltatott közelebbi adatokat az Elsőfokú Bíróság részére az érintett ügyvédeknek az Elsőfokú Bíróság előtti eljárással kapcsolatban végzett tevékenysége munkaóráinak felosztására vonatkozóan. Az első táblázat ugyanis, amelyet a felperes 2004. március 10-i leveléhez csatoltak, és amely a kérelem A.1

mellékletében (16. és 17. o.) ismételten megjelenik, csak a különböző tevékenységek felsorolását tartalmazza a részt vevő ügyvédek vonatkozásában, az állítólag teljesített ügyvédi munkaórákkal együtt. A kérelem nem tartalmazza, hogy az összesített számok miként oszlanak meg a különböző ügyvédi tevékenységekre fordított munkaórák szerint, pedig ez lehetővé tenné az Elsőfokú Bíróság számára e számítás helyességének felülvizsgálatát. Mindenesetre a Playstation®2 konzol esetleges bemutatására vonatkozó felkészülés nem tekinthető a jogvita megoldása szempontjából szükségesnek (lásd e tekintetben az alábbi 33. pontot).

- 32 E körülmények figyelembevételével, valamint az előzőek alapján az tűnik helyénvalónak, ha a megtérítendő költségeknek megfelelő óraszámot 250 órában állapítjuk meg.
- 33 Ami a felperes által a jogvita miatt érvényesített egyéb költségeket illeti, a felperes 1500 eurót követel, a Playstation®2 konzol működésének külső bemutatása miatt felmerült költségek címén. Először is emlékeztetni kell arra, hogy erre vonatkozó felszólítás nélkül a felperes javasolta a szóbeli tárgyalás során való bemutatást. Az Elsőfokú Bíróság Hivatala 2003. február 3-i levelével értesítette a felperest, hogy a tanács „egyelőre” elutasította a felperes kérelmét; a Hivatal azonban utalt arra, hogy szükség esetén a tárgyalás során engedélyezni lehet a bemutatót. Ténylegesen azonban nem vált szükségessé a bemutató. Ezért nem került rá sor. Ilyen körülmények között a bemutató miatt esetlegesen felmerült költségek nem tekinthetők az eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségeknek.
- 34 Az egyéb költségekhez hasonlóan a fénymásolatok és a postaszolgálat költségeit, valamint az Elsőfokú Bíróság előtti alapeljárásban részt vevő négy személy utazási és szállásköltségeit annyiban kell megtérítendő költségnek tekinteni, amennyiben szükségesek voltak. Az 1250 eurós utazási és szállásköltség, valamint a 750 eurós fénymásolási költségek felhasználására és felosztására vonatkozó közelebbi adatok hiányában a megtérítendő költségeket e tekintetben 1000 euróban kell megállapítani.

- 35 Mindezek alapján az a megfelelő, ha a felperes részéről az alapeljárás során felmerült valamennyi megtérítendő költség összege 66 175 euróban kerül megállapításra.
- 36 Mivel ez az összeg figyelembe veszi az ügy mai napig felmerült minden körülményét, a feleknek a jelen költségek megállapítása iránt indított eljárásban felmerült ráfordításai tekintetében nem kell külön döntést hozni (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság a T-80/97. DEP. sz., Starway kontra Tanács ügyben 2002. január 10-én hozott végzésének [EBHT 2002., II-1. o.] 39. pontját).

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (harmadik tanács)

A következőképpen határozott:

Az Elsőfokú Bíróság a Bizottság által a felperesnek megtérítendő költségek teljes összegét 66 175 euróban állapítja meg.

Luxembourg, 2005. március 18.

H. Jung

M. Jaeger

hivatalvezető

elnök